

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte –Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat, de către avocatul Habravan Andrei și de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2022, în cauza penală în privința lui,

Șargu Nicolae

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 05.01.2021 – 09.04.2021;

Instanța de apel: 04.05.2021 – 28.03.2022;

Instanța de recurs: 23.06.2022 – 03.08.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 aprilie 2021, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Șargu Nicolae a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, și condamnat în baza acestei Legi, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, stabilindu-i pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 (una sută cincizeci) de ore.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Șargu Nicolae la data de 06 noiembrie 2020, ora 02:19, știind cu certitudine că nu deține permis de conducere, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, intenționat, încalcând prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, conform cărora conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehicolul în stare de ebrietate, sub

influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, deplasându-se pe str. Grenoble, intersecție cu bd. Traian, mun. Chișinău, la volanul automobilului de model Dacia Logan cu număr de înmatriculare XXX XXX, a fost stopat de către colaboratorii INSP a IGP și fiind suspectat de stare de ebrietate, de către agentul constatator al INSP a fost supus testării cu alcooltestul de model „Drager”, în urma cărui fapt s-a stabilit că, conform bonului nr. 2972, eliberat de alcooltest „Drager 6810” din 06 noiembrie 2020, ora 02:19, Șargu Nicolae se afla în stare de ebrietate, având concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,54 mg/l, care conform art. 134¹² alin. (3) din Codul penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Șargu Nicolae a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, individualizată prin „conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere”.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentarea învinuirii în instanța de judecată, Șapovalov Lilia, a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, prin aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, Șargu Nicolae să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și a-i stabili pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

3.1 În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că:

- pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, este prea blândă în coraport cu personalitatea inculpatului;

- instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului, nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, considerând eronat că îndreptarea și corectarea lui este posibilă fără izolare de societate, în conformitate cu cerințele art. 75-78 Cod penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

- instanța de judecată la aplicarea pedepsei nu a dat o apreciere obiectivă circumstanței care agravează răspunderea inculpatului, conform

art. 77 Cod penal: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză;

- inculpatul nici nu deține permis de conducere;

- pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane;

- comportamentul social-periculos al inculpatului Sargu Nicolae și lipsa de conștientizare a acțiunilor sale, reieșind din revendicarea /f.246-f.d.33/, anterior a fost condamnat cu muncă neremunerată în folosul comunității, prin sentința Judecătorei Căușeni din 09.03.2017, în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 110 ore muncă neremunerată în folosul comunității /f.d.55-59/ și prin sentința Judecătorei Căușeni din 20.12.2018, în baza art. 320¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității /f d. 60-62/, antecedentele penale fiind stinse;

- aplicarea pedepselor anterioare cu muncă neremunerată în folosul comunității, nu și-au produs efectul prevăzut de art. 2 Cod penal, inculpatul nu a făcut concluziile necesare în vederea corectării sale în fața societății, nu a conștientizat pericolul gravității faptelor comise și a comis din nou cu intenție o infracțiune;

- remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2022 a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 09 aprilie 2021 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a aplicat inculpatului Șargu Nicolae, recunoscut vinovat pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1 Instanța de apel urmare a examinării probatoriului administrat și a argumentelor invocate a reținut că la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond și cea de apel inculpatul Șargu Nicolae a recunoscut fapta săvârșită, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

S-a constatat că instanța de fond a respectat normele procesuale, a

verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Șargu Nicolae în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după indici calificativi – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Instanța de apel a reținut că sentința se contestă în partea stabilirii pedepsei, temei pentru a interveni în sentință din oficiu în partea încadrării juridice, conform art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, lipsește.

Cu referire la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului, Curtea de apel a considerat că instanța de fond eronat a apreciat o pedeapsă nonprivativă de libertate drept echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or, inculpatul urmează să conștientizeze fapta comisă, cu intenție, punând în pericol atât persoana sa, cât și a celor din jur, urcându-se în stare de ebrietate la volanul mijlocului de transport, fără a deține permis de a conduce mijloace de transport.

Referitor la gravitatea faptei comise s-a menționat prejudicierea relațiilor sociale cu privire la siguranța traficului rutier, reprezentând una din cele mai importante probleme sociale.

În această ordine de idei, instanța de apel a notat că acțiunile inculpatului Șargu Nicolae cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, infracțiune care în conformitate cu art. 16 Cod penal se califică ca infracțiune ușoară, care prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an, că inculpatul Șargu Nicolae anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Căușeni din 09.03.2017, în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 110 ore muncă neremunerată în folosul comunității și prin sentința Judecătorei Căușeni din 20.12.2018, în baza art. 320¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, respectiv anterior i-a fost aplicată pedeapsa non privativă de libertate, care nu a atins scopul, reieșind din faptul că Șargu Nicolae este din nou în conflict cu Legea.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de apel a considerat că pedeapsa aplicată de instanța de judecată în formă de muncă

neremunerată în privința inculpatului, este una neîntemeiată și nejustificată, or, acestuia urmează a fi stabilită o pedeapsă mai aspră, sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de vreme ce anume acesta categorie de pedeapsa va putea să-l convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către inculpat, de către avocatul Habravan Andrei și de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului.

5.1 Inculpatul, prin recursul ordinar declarat, fără a invoca nemijlocit incidența unui temei prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2022, din motivul asprimii pedepsei stabilite, cu menținerea pedepsei aplicate în privința sa prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 09 aprilie 2021.

5.2 Avocatul Habravan Andrei în numele inculpatului, prin recursul ordinar declarat, invocând incidența pct. 5) și 10) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2022, cu menținerea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 09 aprilie 2021.

În susținerea recursului a invocat că:

- argumentele instanței de apel privind netemeinicia pedepsei cu muncă neremunerată aplicată inculpatului prin sentința primei instanțe, sunt neargumentate și lipsite de probatoriu;

- pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, legiuitorul a prevăzut ca pedeapsă penală munca neremunerată în folosul comunității, iar lipsa recidivei justifică aplicarea acesteia;

- inculpatul are loc permanent de muncă și este caracterizat pozitiv;

- pedeapsa cu închisoare este una prea aspră;

- pedeapsa stabilită prin sentință este echitabilă și conformă scopului pedepsei penale;

- instanța de apel a ignorat măsurile premergătoare, cerute de lege, pentru a decide examinarea cauzei în lipsa inculpatului Șargu Nicolae;

- inculpatul nu a cunoscut despre data și ora ședinței de judecată, în prezența unui avocat de stat, a fost condamnat la 6 luni închisoare.

5.3 Avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, prin recursul ordinar declarat, invocând incidența pct. 6) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2022, cu menținerea sentinței Judecătorei

Chișinău, sediul Buiucani din 09 aprilie 2021.

În susținerea recursului a invocat că:

- instanța de apel a individualizat pedeapsa penală aplicată inculpatului Șargu Nicolae contrar prevederilor art. 61 alin. (2) și art. 75 Cod penal;

- instanța de apel pripit a apreciat numirea unei pedepse sub forma închisorii, fără a lua în calcul că inculpatul a comis o infracțiune din categoria celor ușoare, că a recunoscut pe deplin vina, s-a căit sincer în cele comise, cauza a fost examinată în procedură simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală și că ultimul este angajat în câmpul muncii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din sumarul recursurilor ordinare declarate, Colegiul penal constată că apărarea semnalează temeiurile de casare prevăzute la pct. 5), 6) și 10) al art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când:

5) cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recursuri, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor ordinare declarate, în acest sens evidențiind următoarele raționamente.

Referitor la temeiul invocat de avocatul Habravan Andrei, în sensul prevederilor *art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală*, precum că instanța de apel a examinat cauza penală în lipsa inculpatului Șargu Nicolae, Colegiul penal reține că în conformitate cu prevederile *art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală*, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1.

Totodată dispoziția *art. 412 alin. (3), (4), (5), (7) Cod de procedură penală*, prevede că, judecarea apelului se face cu citarea părților și înmânarea copiilor de pe apel. Judecarea apelului are loc în prezența inculpatului, când acesta se află în stare de arest, cu excepția prevăzută în *art. 321 alin. (2) pct. 2)*. Neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei. La judecarea apelului, participarea procurorului, precum și a apărătorului, dacă interesele justiției o cer, este obligatorie. Apelul poate fi judecat în lipsa nemotivată a avocatului în măsura în care nu se încalcă dreptul la apărare.

Colegiul reține că, în prezenta speță inculpatul Șargu Nicolae a fost prezent în ședința de judecată a primei instanțe. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, iar în instanța de apel pentru ședința din 12.07.2021, au fost citați legal, prin aviz de recepție (nereclamat) - inculpatul și prin telefonogramă apărătorul inculpatului, Mîrzîncu Aurelia, care a participat nemijlocit la examinarea cauzei penale în prima instanță și respectiv a acționat întru apărarea drepturilor și intereselor inculpatului Șargu Nicolae, și la judecarea cauzei în apel.

Conform materialelor cauzei instanța de apel a executat citarea multiplă a inculpatului la proces, prin citație scrisă, returnată cu mențiunea pe aviz de recepție "nereclamat", și prin notă telefonică, drept dovadă fiind întocmită telefonograma. (f.d.121,126 vol.I) Prin urmare, inculpatul Șargu Nicolae, cunoștea cu certitudine că cauza urma să fie examinată în instanța de apel, însă careva cereri, din partea inculpatului sau prin intermediul avocatului, nu au fost prezentate, ce ar motiva absența la ședința de judecată.

Totodată, instanța de apel potrivit *art. 312 alin. (5) Cod de procedură penală*, în legătură cu neprezentarea nemotivată la judecarea cauzei, a inculpatului Șargu Nicolae, a dispus aducerea silită a acestuia, ca ulterior, nefiind posibil de stabilit locul aflării ultimului, să admită demersul

procurorului și prin încheierea din 22.12.2021 să dispună anunțarea în căutare cu aplicarea în privința lui Șargu Nicolae a măsurii preventive sub formă de obligațiune de nepărăsire a localității de trai pe un termen de 60 zile.

Relevant speței este cazul *Kattan v. România* (21.01.2014), unde Curtea europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa.

Raportând cele menționate la cazul supus examinării, Colegiul remarcă faptul că, inculpatul avea cunoștință de derularea procesului penal care îl privea, mai mult inculpatul Șargu Nicolae fiind citat legal, nu s-a prezentat în instanța de apel, astfel a putut prevedea consecințele comportamentului său. Respectiv, argumentul, că instanța de apel nu a luat toate măsurile necesare de a asigura prezența inculpatului la ședințele de judecată, este neîntemeiat.

Avocata Mîrzîncu Aurelia, potrivit textului recursului declarat, a semnalat temeiul de casare prevăzut la *art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală*, fără a concretiza care din temeiurile pct. 6) le pune la baza cererii de recurs și prin ce se confirmă acestea, or alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate de legislator este inadmisibilă, mai mult în conținutul cererii nu expune nici o argumentare în susținerea respectivului, fiind invocat formal, iar instanța de recurs nu este competentă să-l completeze din oficiu și prin urmare, Colegiul penal constată, că temeiul de casare invocat nu-și găsește confirmarea și urmează a fi respins.

Colegiul penal notează că în principiu, reieșind din motivarea recursurilor declarate, atât inculpatul cât și avocații Habravan Andrei și Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de *art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală*, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, argumentele recurențelor se axează pe dezacordul cu pedeapsa cu închisoarea stabilită de instanța de apel, considerând că aceasta nu a ținut cont de faptul că cauza penală a fost examinată pe baza probelor

administrare în faza de urmărire penală, inculpatul și-a recunoscut vina integral și regretă sincer de acțiunile săvârșite, iar pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității este în măsură să-l convingă pe inculpat că respectarea legii penale este o necesitate, așa cum de altfel a procedat prima instanță.

Examinând argumentele formulate prin prisma temeiului de casare invocat, Colegiul penal concluzionează asupra netemeinicii acestora, din următoarele motive.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

După cum se constată în speță, instanța de apel a ajuns la concluzia casării sentinței primei instanțe în latura penală, în partea individualizării pedepsei, prin care inculpatului Șargu Nicolae, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) luni.

Potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul. Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul penal reține că, instanța de apel la stabilirea pedepsei a luat în considerație prevederile art. 2, 7, 61, 75 și art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ținând astfel cont de gravitatea infracțiunii comise, care în conformitate cu art. 16 alin. (2) Cod penal se califică ca *infracțiune ușoară*, de cazierul penal ce indică la *comiterea anterioară a infracțiunilor și condamnarea* inculpatului Șargu Nicolae, prin sentința Judecătorei Căușeni din 09.03.2017, în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 110 ore muncă neremunerată în folosul comunității și prin sentința Judecătorei Căușeni din 20.12.2018, în baza art. 320¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, de personalitatea celui vinovat, modul și condițiile acestuia de viață și influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui, or *anterior fiindu-i aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, aceasta nu și-a atins scopul*, reieșind din faptul că inculpatul este din nou în conflict cu Legea.

Prin urmare, instanța de apel corect și motivat a concluzionat că asigurarea faptului convingerii inculpatului în necesitatea respectării ordinii de drept și a normelor morale poate fi realizată doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

De asemenea instanța de apel a notificat și a ținut cont la stabilirea pedepsei de gravitatea infracțiunii săvârșite, de impactul social negativ al acțiunilor inculpatului, de personalitatea acestuia, care anterior a fost condamnat și care beneficiind de o pedeapsă neprivativă de libertate, nu a mers pe calea corijării și din nou a săvârșit o infracțiune.

Prin urmare, Colegiul penal constată că argumentele invocate de recurenți cu privire la restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului prin stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv,

întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa cu închisoarea aplicată inculpatului Șargu Nicolae pe un termen de 6 (șase) luni, or, aceasta s-a stabilit a fi proporțională faptelor comise de către inculpat.

Din considerentele expuse, instanța de recurs atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a admis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune a fi dispusă inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat, de către avocatul Habravan Andrei și de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2022, în cauza penală în privința lui *Șargu Nicolae xxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **25 august 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie